

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΚΥΚΚΟΥ
ΣΤΙΣ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Αγαππé Χρυσόστομε,

Ο Θεός, ο αφορίσας σε εκ κοιλίας μπρός σου, σε κάλεσε σήμερα και έλαβες δια της επιθέσεως των χειρών της ταπεινότητάς μου τη θεία χάριτι, και εν Αγίω Πνεύματι ετελειώθης μυστηριακά στον Β' της Ιερωσύνης βαθμό, και κατεστάθης Πρεσβύτερος της Αγίας Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας.

Από σήμερα θα ιερουργείς το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας στην Αγία Τράπεζα της ιστορικής αυτής Μονής, της Μονής της μετανοίας σου, που δια μέσου των αιώνων και δια μέσου των ποικίλων στροφών και περιπετειών της ιστορίας, διαρκώς ανισταμένη και ανθοφορούσα, έζησε και επέζησε και ζει ως άθος κάλλιστο της όλης Ορθοδοξίας. Έζησε και επέζησε και ζει ως χώρος Ορθοδόξου πνευματικότητας και ιατρού αγάπης και προσφοράς.

Δεν προτιθέμεθα τη στιγμή αυτή να αναλωθούμε σε λεπτομερείς υποδείξεις των υψηλών και

ποικίλων υποχρεώσεων, τας οποίας αναδέχεσαι από τη στιγμή αυτή, καθιστάμενος Ιερέας, και δι Ιερομόναχος.

Τα εχέγγυα, για να φανείς άξιος του πετραχηλίου, που τέθηκε σήμερα στους ώμους σου υπάρχουν. Είναι η βαθιά θεολογική σου μόρφωση, η γνήσια ευσεβής πίστι και ευλάβειά σου και ο εν επιγνώσει ζήλος σου να διακονήσεις τον Κύριον και την Εκκλησία του. Τέσσερις ιδιαίτερης σημασίας συμβουλές θα σου απευθύνω:

1. Να είσαι πιστός μελετητής των Αγίων Γραφών.
2. Να είσαι ταπεινός και απλός.
3. Να είσαι ανεξίκακος και συγχωρητικός.
4. Να είσαι ελεήμων και φιλόανθρωπος και να αγαπάς το Θεό και το συνάνθρωπο.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, βαθύς μελετητής και αξεπέραστος γνώστης της Αγίας Γραφής, διδάσκει πως «τίποτε άλλο δεν συντελεί, ώστε να επιτύχει ο Χριστιανός ενάρετη ζωή και

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

βίο σύμφωνο με την ορθή πίστη, όσο η μελέτη της Αγίας Γραφής και η προσεκτική ενασχόληση μ' αυτήν». Γι' αυτό και συχνά στις ομιλίες του υπογράμμισε με έμφαση: «Μεγάλη ασφάλεια προς το μη αμαρτάνειν των Γραφών η ανάγνωσις· μέγας κρημνός και βάραθρον βαθύ των Γραφών η άγνοια». Και αλλού τονίζει με έμφαση: «Αι Γραφαί υποτίθενται τα πρακτέα και τα μη πρακτέα», διδάσκουν δηλαδή αυτά που πρέπει να πράττουμε και εκείνα που οφείλουμε να αποφεύγουμε.

Na σκύβεις λοιπόν με πνευματική δίψα στις σελίδες της Αγίας Γραφής. Na μελετάς τον αιώνιο λόγο του Θεού, ακολουθώντας την ερμηνεία της Εκκλησίας και καθοδηγούμενος από τους θεοφόρους Πατέρες μας, και τον τρόπο με τον οποίον εκείνοι κάτω από το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος την κατανόησαν και την εξήγησαν.

Η Αγία Γραφή αυξάνει μέσα μας το φόβο του Θεού και διεγείρει το ζήλο μας για πνευματικό αγώνα.

Έναυλοι όμως να είναι πάντοτε στα ότα σου και οι λόγοι του Κυρίου, όπως τους διατύπωσε ο κορυφαίος των Αποστόλων Πέτρος: «Ταπεινώθητι ουν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, ίνα σε υψώση εν καιρώ».

Στο έργο του κληρικού κάθε βαθμίδας, πάνω από τις προσωπικές ικανότητες, χρειάζεται η θεία χάρη. Και η χάρη, για να εγκατοικήσει μέσα μας, προαπαιτείται κένωση από τον εγωισμό, από τη φιλαυτία, από την αυτάρκεια και την αυταρέσκεια.

Όσο ποτέ σήμερα (σε μια εποχή αλματώδους διαδόσεως των γνώσεων) χρειάζεται η σωκρατική συνείδηση της άγνοιας. Όσο ποτέ σήμερα χρειάζεται έλλειψη αυτοπεποίθησης.

Όχι λοιπόν ευσεβιστική έπαρση και αλαζονεία, αλλά ταπεινώση βαθιά. Όχι υπερτροφική, αλλά συναίσθηση αδυναμίας.

Προ του θυσιαστηρίου ιστάμενος να αισθάνεσαι γυμνός, και έρημος, και μόνος, και ενδεής αρετών και γνώσεων, μηδέν άλλο έχων, ει μη απο-

ρίαν και δέος και ανάγκην πολλήν και μεγάλην και φοβεράν του Θεού.

Na μην υποκρίνεσαι ποτέ. Na είσαι απλός και ακέραιος. Αν έχεις και την ελάχιστη αρετή, να προσποιείσαι πως δεν την έχεις.

Κρύψε την, τότε την βλέπει ο Θεός, και τότε αυτή φέρει καρπόν στο φανερό. Μην προσποιηθείς ποτέ τον ενάρετο. Na μην είσαι ποτέ σκυθρωπός και βλοσυρός, για να φαίνεσαι άγιος. Ποτέ δεν κάνει επίδειξη η αγιότητα. Τίποτε δεν καυτηρίασε ο Κύριος τόσο πολύ, όσο την υποκρισία. Γιατί αυτή είναι ο μεγαλύτερος παραπλανητικός κίνδυνος, δηλαδή το Εωσφορικό αγγελοφανές φως.

Na είσαι ακόμη ανεξίκακος και συγχωρητικός, γιατί είναι σαφής ο λόγος του Ευαγγελίου: «εάν δεν συγχωρήσετε τους ανθρώπους, δεν θα σας συγχωρήσει ο Θεός». Η θεία συγχώρηση εξαρτάται από τη συγχώρηση του ανθρώπου προς το συνάνθρωπό του. Όλα τα άλλα για τα δήθεν αγαθά μας έργα, όλη η ευσεβεία μας, όλη η καθαρότητά μας, όλη η κρίση μας περί του κόσμου από του ύψους της δήθεν αρετής μας, όλα αυτά δεν έχουν καμιά αξία, και δεν μπορούν να φέρουν τη θεία συγχώρηση, αν δεν συμπληρωθούν με τη συγγνωμικότητά μας προς το συνάνθρωπό μας.

Na μη ξεχνάς ποτέ ότι ο τελώνης δικαιώθηκε, ο Φαρισαίος όχι. Η μετάνοια του ασώτου έγινε δεκτή, και λυτρώθηκε, ο πρεσβύτερος αδελφός έμεινε ανεξιλέωτος μέσα στην αυταρέσκεία του.

Ο καθημερινός λόγος να είναι ο λόγος του Κυρίου: «Πάτερ, άφες αυτοίς». Αλλά το χάρισμα το κρείττον, η οδός η υπέροχος του Παύλου, την οποία μας καλεί να βαδίσουμε όλοι οι χριστιανοί, και ιδιαίτερα εμείς οι κληρικοί, είναι η οδός της Ευαγγελικής αγάπης.

Na μην ξεχνάς ότι η αγάπη προτάσσεται της ομολογίας της πίστεως και της θείας κοινωνίας: «Αγαπίσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομολοία ομολογήσωμεν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αν δεν έχουμε αγάπη, τότε κατά το θείο Απόστολο είμαστε χαλκός ηχών και κύμβαλον αλαλάζον. Είμαστε θόρυβος κενός.

Ουσιαστική όμως αγάπη είναι εκείνη που επιμένει, και δεν γνωρίζει τον κάματο, δεν κουράζεται να προσφέρει, να αγωνίζεται, για να ανακουφίσει τον πόνο των ανθρώπων. Είναι εκείνη που εγκαταλείπει το πνεύμα του ληθάργου και επιλέγει την κακοπάθεια, για να ζήσει ο κόσμος, να θεραπευτούν οι πληγές του και να ανακτήσει και πάλι τη χαμένη ελπίδα του. Αφ' ότου ο Θεός έγινε άνθρωπος, η σχέση του ανθρώπου προς το Θεό δεν μπορεί παρά να διέρχεται δια της οδού του πλησίον. Ατομική σχέση με το Θεό, μη διερχομένη δια των άλλων, δεν νοείται στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Να είσαι λοιπόν φιλόανθρωπος. Να μην ξεχνάς ποτέ αυτό που ο Κύριος μας απεκάλυψε, ότι δηλαδή η ανθρωπότητα όλη θα κριθεί με το πλέον απίθανο μέτρο. Με την ταυτοπροσωποποίηση του Θεού προς τον ελάχιστο άνθρωπο. Τον γυμνό, τον πεινασμένο, τον διψασμένο, τον άρρωστο, τον ξένο, τον από οποιαδήποτε αιτία σε φυλακή πεταμένο: *«Εφ' όσον εποίησατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποίησατε. Εφ' όσον ουκ εποίησατε, ουδέ εμοί εποίησατε.»*

Αγαπητέ Χρυσόστομε,

Το βαθύτερο νόημα της ζωής είναι η χριστιανική ελπίδα, ο πόθος της Βασιλείας του Θεού, η γλυκιά προσμονή της ένδοξης παρουσίας του Χριστού, η φλογερή επιθυμία να απολαύσουμε το άρρητο κάλλος του προσώπου του. Όμως, παρά τη φαινομενική αντίθεσή τους, ιστορία και έσχατα, παρούσα και μέλλουσα ζωή συνδέονται στενά μεταξύ τους.

Αν και φθαρτή και πρόσκαιρη η παρούσα ζωή, εν τούτοις συνιστά τη μόνη δυνατότητα για τελική και πλήρη καταξίωση της ανθρώπινης ύπαρξης. Από τον αγώνα που διεξάγουμε εδώ στο όνομα του Χριστού, θα εξαρτηθεί η αιώνια σχέση μας με τον Κύριο της δόξης. Αυτό σημαίνει πως κάθε στιγμή της πρόσκαιρης αυτής ζωής αποκτά τε-

ράστια σημασία, όχι βέβαια σαν αυτονομημένη βίωση του παρόντος, αλλά ως δυνατότητα και ευκαιρία που μας προσφέρεται για αγώνα. Η ζωή του λειτουργού της Εκκλησίας και του εργάτη του Ευαγγελίου είναι ζωή αγώνα, κόπου και θυσιών. Το Ευαγγέλιο δεν κηρύσσεται παρά *«εν πολλώ αγώνι»* (Α' Θεσ. 2,2). Και στη Βασιλεία του Θεού δεν εισέρχεται κανείς παρά με αγώνα και κόπο.

Μέσα λοιπόν στις τρικυμίες και τις θύελλες της ιερατικής σου ζωής να μένεις πάντοτε ακλόνητος: *«τη πίστει τεθεμελιωμένος και εδραίος και μη μετακινούμενος από της ελπίδος του Ευαγγελίου»* (Κολοσ. 1,23). *«Ως εργάτης ανεπαίσχυτος»* του Ευαγγελίου, να ορθοτομείς το λόγο της Αλήθειας, και να αγωνίζεσαι κατά των διαφόρων αιρέσεων και πλανών, που απειλούν την καθαρότητα της πίστεως και τη γνησιότητα της εν Χριστώ ζωής.

«Τύπος γίνου των πιστών εν λόγω, εν αναστροφεί, εν αγάπη, εν πνεύματι, εν πίστει, εν αγνεία» (Α' Τιμ. 4,12). Με τη χριστιανική ανιδιοτελή αγάπη σου, με την ορθόδοξη πίστη σου, και με την αγνότητα και καθαρότητα της ψυχής και του σώματός σου, να γίνεις πρότυπο ζωντανό παράδειγμα προς μίμηση.

Σήμερα, σε μια εποχή που η λογοκρατία επικαλύπτει τα πάντα, απομονώνοντας και εξοστρακίζοντας κάθε τι το μεταφυσικό, το μυστηριακό, το υπέρλογο, ενατένιζε πάντοτε προς τους ανεωγμένους ουρανοίς για έμπνευση και καθοδήγηση, και να επιστρέφεις πάλιν σ' αυτούς, για να δοκιμάζεις τη γνησιότητα της διακονίας και της μαρτυρίας σου.

Εάν πιστώσ διακονήσεις τον Χριστό και τους Αδελφούς του Χριστού, τότε να είσαι βέβαιος ότι θα σε τιμήσει ο Πατήρ ο αιώνιος, γιατί τη διαβεβαίωση αυτή μας τη δίνει ο ίδιος ο Κύριος στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο: *«εάν τις εμοί διακονή, τιμήσει Αυτόν ο Πατήρ»* (Ιωαν. 1β' 26). Αυτό η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Ο Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος με τον Αρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ακολούθησε δεξίωση πλησίων της Μονής.

Εις τον χειροτονητήριό του λόγο, ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος αναφέρθηκε στο μέγα μυστήριο της Ιερωσύνης.

«... Ἡ ἐμὴ ἐλαχιστότης, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀρτίως ἐδέχθη ἐν βαθύτητι συγκινήσει τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἀρχιερατικῆς σας χειρὸς τῆς χειροτονησάσης με εἰς τὴν δευτέραν τῆς ιερωσύνης βαθμίδα. Φρίττω κατὰ κυριολεξίαν, ὅτι ἡ ιερωσύνη τελεῖται μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, τάξιν δὲ ἐπουρανίων ἔχει ταγματίων, κατὰ τοὺς θεηγόρους τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου λόγους. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν ἰλιγγιᾷ ὁ νοῦς μου καὶ νὰ μὴν ἴσταμαι ἀναυδος πρὸ τῆς καύτης πρὸς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον γενομένης δωρεᾶς; Ὅθεν, ταῦτα ἀπευθύνων, Πανιερώτατε Δέσποτα, ἐν καρδίᾳ παλλομένη ὑπὸ συγκινήσεως, κατὰ τὸν υἱϊκὸν μου τοῦτον λόγον, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου ὡς καὶ τὰ βαθύτατα σέβη μου δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσεν εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν Διάκονόν τῆς ἡ' Ὑμετέρα Πανιερότης. Τοὺς πατέρας τῆς πολιᾶς ταύτης Μονῆς καὶ τὸν λαὸν τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως ταύτης καλεῖται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ διακονήσῃ ἀπὸ τὸν

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κατὰ τὸν ἑσπερινὸ τῆς εορτῆς τοῦ Γενέσιου τῆς Θεοτόκου, τὴν 7η Σεπτεμβρίου 2007, χοροστάτησε στὴ πανηγυρίζουσα Μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου. Κατὰ τὴ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ, χειροτόνησε στὸ βαθμὸ τοῦ πρεσβυτέρου τὸν μέχρι τοῦδε Διάκονο αὐτῆς Ιερολογιώτατο κ. Χρυσόστομο, τὸν ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ χειροθέτησε στὸ σφῆρικό του Αρχιμανδρίτη.

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴ χειροτονία τοῦ Αρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΕΙΟΣ!!!

βαθμόν του Πρεσβυτέρου, χάριτι θεία ή ἐλαχιστότης μου».

Διαγράφοντας το πλαίσιο της σύγχρονης εποχής, στην οποία κλήθηκε να υπηρετήσει ως κληρικός είπε:

«... Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος καυχᾶται διὰ τὰς προόδους του, οὐδέν ἀπὸ τὸν ἀπασχολοῦντα αὐτὸν προβλήματα ἠδυνήθη νὰ λύσῃ. Τὸ μέχρι σήμερα κρατοῦν πνεῦμα τῆς ὑποβαθμίσεως τοῦ

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴ χειροτονία τοῦ Ἀρχιμανδρίτη κ. Χρυσσοστόμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στηγμιότυπα από τη χειροτονία του Αρχιμανδρίτη κ. Χρυσοστόμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Αρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος δέχεται τις ευχές της Αδελφότητας.

άνθρώπου και δὴ τοῦ φέροντος τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀνθρώπινον πρόσωπον, ἔστω ἐν μέσῳ μηχανικῆς προόδου καὶ ὕλισμου πολλοῦ, κλονίζεται ἐκ θεμελίων καὶ δύνει ὡς ἐπίστροφον. Διὰ τοῦτο ἡ ἐποχὴ μας, χαρακτηριζομένη ὡς μεταμοντέρνα ἢ ἐποχὴ τοῦ μεταμοντερνισμοῦ, παρουσιάζει τὸ φαινόμενον τῆς στροφῆς πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀξίας, τῆς στροφῆς δι' ἡμᾶς πρὸς τὸν πάντοτε φωτεινὸν δρόμον τῆς θεογνωσίας. Ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, τοῦ ἐν ἀπάσῃ τῇ δεσποτειᾷ Κυρίου εὐρισκομένου, ζητεῖ νὰ ἐπανίδη τὸ σωστικὸν φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ δὲ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ τῆς κατὰ Κύπρον μίᾳ ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ποθεῖ νὰ αἰσθανθῇ καὶ πάλιν, ἰδίᾳ μετὰ τοὺς προσφάτους κλυδωνισμοὺς, τὰς ἱερὰς συγκινήσεις ἐκ τοῦ

δονισμοῦ τῶν χορδῶν τῆς πιστεούσης καρδίας. Συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἠθικῆς χειραγωγίσεως, τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος, ἐπιζητεῖ τὴν αἴγλην τῆς λατρείας, ζητεῖ φῶς, ζητεῖ μυστικισμόν, ζητεῖ πατρότητα, ζητεῖ κατεύθυνσιν».

Αναφερόμενος στὴ τρῶφο Μονὴ εἶπε:

«Ἡ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ ἡμῶν Μονὴ ἐξυπηρετοῦσα ἰδιαζόντως τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἀναδεικνύει τὸν πνευματικὸν τῆς χαρακτῆρα ὡς ἀληθινὴ πνευματικὴ ἐστία καὶ καταφύγιον παντὸς λογίου κληρικοῦ, θέλοντος νὰ εὐρη προσωρινὴν πνευματικὴν ἡμερίαν καὶ διαμονὴν ἐν τῷ πνευματικῷ αὐτῆς περιβάλλοντι.

Φρίττω δὲ καὶ ὑποκλίνομαι εἰς τὴν μακραίωνων ἱστορικὴν πορείαν αὐτοῦ τοῦ μελισσῶνος τῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος δέχεται τον πολυχρονισμό και απευθύνει τις παραινέσεις του.

θεολήπτων και θεοφόρων ἀνδρῶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ὑπῆρξεν ὁ τπλαυγῆς πνευματικὸς φάρος τῆς νήσου, ἡ ἀκρόπολις τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας τῆς κατὰ Θεόν. Ἡ δὲ χάρις τῆς Θεοτόκου ἐξακολουθεῖ μεμαρτυρημένως νὰ τὸν ἐπισκιάζει ἀδιακόπως, μεριμνῶσα φιλοστόργως ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς, παλαιότερα καὶ νεώτερα, καθιστᾷ τὸ ὄνομα αὐτῆς πολυσέβαστον, ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως αὐτὴ δίδει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ Γένος φιλοθέους προσωπικότητας καὶ ἀνδρας τοῦ πνεύματος. Διὸ καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἀναμένει ἐκ τῆς μονῆς ταύτης τῆς μεγαλυνομένης Βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ τετιμημένης Σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ ἐλευθερίας, ἥτοι Αὐτοδεσποτείας παρὰ τῆς Πατριαρχικῆς περιοπῆς καὶ μεγαλιότητος, φῶτα πολλὰ, ἀντάξια τῶν παλαιῶν, λύχνους πολυφέγγους,

φωτίζοντας αὐτὸν καὶ ἀναπαύοντας αὐτὸν πνευματικῶς.

Εξαιρώντος τὴν προσωπικότητα τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου εἶπε:

«Πανιερώτατε Δέσποτα, δὲν δύναμαι ὁμως αὐτὴν τὴν ὥραν, ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας περισπουδαστοῦ Πανιερότητος, ἵνα μὴ μνησθῶ καὶ εὐχαριστίας πολλὰς νὰ σᾶς ἀπευθύνω, διότι μὲ περιβάλλετε πάντοτε μὲ τὴν ἄπειρον πατρικὴν ἀγάπην σας καὶ ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον ἐν διακόνους ἐπελέξατε νὰ ἀναλάβω ἐκ τῶν στιβαρῶν χειρῶν σας τὸ τῆς ἱερωσύνης ὑπόουρημα.

Κοντὰ σας, Πανιερώτατε, ἐμαθήτευσα τὴν ἄνευ ὀρίων ἔμπρακτον ἀγάπην ἀνεξαιρέτως, τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν μελέτην, τὴν ἀγωνίαν τοῦ σταυ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως, τὴν προάσπισιν τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν καὶ προπαντὸς τὴν διαφύλαξιν ὡς κόρης ὀφθαλμοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, τὸν μόχθον καὶ τὴν μαχητικὴν διάθεσιν πρὸς προάσπισιν τοῦ δικαίου, ἐβίωσα τὸν διαχειριστὴν καὶ οἰκονόμον τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος, τὸν οἰακοστρόφον καὶ ἄξιον πλοηγὸν τῆς νοτιῆς νῆος».

Τέλος αἰτούμενος τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ τῶν Πατέρων τῆς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου, ποὺ συγκροτοῦν τὴν Ἱερά αὐτὴ Σύναξη καὶ τὸ Ἡγουμενο-συμβούλιο, εὐχαρίστησε ὅλο τὸν κλήρο τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Τηλλυρίας, τοὺς σεβαστοὺς τοῦ γονεῖς καὶ διδασκάλους ὅπως ἴσχυε καὶ τὸν συμπεροσυχόμενο μ' αὐτοὺς φιλόθεο λαό.

Ο Αρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος δέχεται τὰ συγχαρητήρια τοῦ λαοῦ.